

Temps Ordinari - Tercer diumenge

[Jn 3,1-5.10](#)

[1Co 7,29-31](#)

[Mc 1,14-20](#)

Marc inicia el seu Evangeli centrat en la vida pública de Jesús i la seva missió. Batejat per Joan, se'n va a Galilea, on va començar tot, com van recordar els àngels a les dones que anaren a visitar el sepulcre, quan Jesús ja havia ressuscitat. Però no a la Galilea de les grans ciutats imperials: Séforis i Tiberíades, sinó pels poblets perduts on vivia la gent senzilla, sense drets i sense terra, com avui els palestins a la franja de Gaza. **Convertiu-vos** Jesús és així un profeta itinerant que comunica l'experiència d'un Déu bo. No crida a reconstruir cap temple, sinó a la reconstrucció del cor, a posar el cor, com una parabòlica, en direcció d'un Déu amorós, misericordiós i ple de tendresa que truca a totes les portes, tot esperant que l'obrim, per fer-nos feliços. És un canvi radical: *"Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova"*. Jonàs ho havia predit a Nínive, potser una mica més barroer perquè també era més flagrant la desgràcia, que havia sembrat l'imperi assiri al seu entorn. I el van escoltar. I Nínive (el món) es va salvar. Un bon exemple per les nefastes conseqüències dels imperis d'avui, es diguin com es diguin, (sobre el món d'avui). **Creieu** Creure és peregrinar (del llatí: *"per agrosire"*=*pels camps de Galilea*), com Jesús i amb Jesús, per camins desconeguts i nous, cercant la terra promesa: un món nou. És un èxode i, alhora, un estímul, sense evadir-se de la lluita d'aquest món. "La fe –deia Martí Luther King, aquell profeta y màrtir (1968) de la discriminació racial- és la disponibilitat d'entrar confiadament a la fosca de l'esdevenidor". Amb algunes esmenes, la cançó del Lluís Llach s'hi escau avui: "Fe no és esperar (*fe és esperar*), fe no és somniar (*fe és somniar*), fe és penosa lluita de l'avui i pel demà; fe és un cop de falç, fe és donar la mà, la fe no és (*és*) viure d'un record passat. Apartem la nit, apartem la por, apartem els núvols que ens amaguen la claror; hem de veure-hi clar, el camí és llarg i ja no tenim temps d'equivoca'ns. Cal anar endavant, sense perdre el pas, cal que neixin flors a cada instant". **Veniu amb mi** Jesús, el profeta itinerant, ens convida a seguir-lo. "Siguen itinerants", és una cita de l'Evangeli apòcrif de sant Tomàs del segle I que –segons alguns autors- seria una dita autèntica de Jesús als deixebles. Seguir Jesús, pas a pas, dia a dia. *"No podem deixar perdre l'oportunitat present, perquè aquest món que veiem amb els ulls passa aviat"*, ens avisa assenyadament sant Pau. Doncs, som-hi. No ens mancarà mai el seu Esperit, que fa noves totes les coses, fins i tot les nostres pors, els nostres dubtes, el nostre cansament. Tenim tot un any per davant.

ETIQUETES

CONVERSIÓ FE